

عنوان مقاله:

تجربه زیسته دورکاری کارکنان در دوران همه گیری کووید-۱۹

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات منابع انسانی، دوره 11، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

وحید مکی زاده - استادیار، گروه مدیریت بازرگانی، دانشگاه هرمزگان، هرمزگان، ایران.

فاطمه شراعی - کارشناس ارشد، گروه مدیریت بازرگانی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

مریم نکویی زاده - استادیار، بخش مدیریت، دانشگاه شیراز، فارس، ایران.

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: همه گیری ویروس کرونا و نگرانی های ایجادشده در جهان باعث شد که سازمان ها دستخوش تغییر شوند و پذیرش دورکاری، به یکی از دغدغه های مهم کارکنان تبدیل شود. هدف از پژوهش حاضر، بررسی تجربه زیسته کارکنان در دوران وقوع این بیماری فراگیر است. روش: پژوهش حاضر، پژوهشی کیفی با هدف اکتشافی است که رویکرد پدیدارشناسی را در پیش گرفته است. جامعه آماری پژوهش، کارکنان بخش های دولتی و خصوصی است که به دلیل شیوع پاندمی کووید ۱۹ و پیامدهای آن مانند فاصله گذاری اجتماعی، ملزم شدند که بخش عمده ای از امور شغلی خود را از طریق دورکاری انجام دهند. با استفاده از روش نمونه گیری هدفمند با ۴۷ نفر از افراد جامعه آماری مصاحبه شد. اعتبارسنجی یافته های پژوهش نیز طی فرایند تایید یافته ها با بهره مندی از مشارکت کنندگان انجام گرفت. یافته ها: نتایج پژوهش در قالب سه تم اصلی و ده تم فرعی دسته بندی شدند. تم های اصلی پژوهش عبارت اند از: عوامل فردی، عوامل خانوادگی و عوامل سازمانی. در سطح فردی، تم های فرعی آسیب های جسمی و روانی، تغییرات روانی و اجتماعی و یادگیری و رشد فردی قرار گرفت. سطح خانواده، با تم های فرعی فرصت بهبود روابط خانوادگی، چالش های خانوادگی و تاب آوری مالی دسته بندی شد. زیرساخت دورکاری، ادراکات شغلی، مدیریت دورکاری و نگرش/ضرورت های کاری جدید نیز در تم سطح سازمانی قرار گرفتند. نتیجه گیری: با توجه به نوظهور بودن بیماری کرونا، سیر مطالعاتی در خصوص پیامدهای این بیماری در حوزه دورکاری نیز در مراحل اولیه توسعه خود است. با وجود این، عوامل استخراج شده، فعالیت های کارکنان را تحت تاثیر قرار داده و توجه به آنان برای پیشبرد فعالیت های کارکنان امری ضروری است.

کلمات کلیدی:

دورکاری، سطح فردی، سطح خانوادگی، سطح سازمانی، کووید-۱۹

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1460513>

